

Список використаних джерел

1. Челпанов Г. І. О памяти и мнемонике [Електронний ресурс] / Георгій Іванович Челпанов. – 1903. – Режим доступу до ресурсу: http://elib.gnpbu.ru/text/chelpanov_o-pamyati-i-mnemonike_1903

Науковий керівник: к. т. н. Дідук В. А.

Лелека В. В.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

МІСЦЕ КОУЧИНГУ В ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ. ОСОБЛИВОСТІ ПЕДАГОГІЧНОГО КОУЧИНГУ

Перш за все коучинг – це сучасна технологія, яку створили для розвитку потенціалу людей і команд, задля досягнення заздалегідь узгоджених цілей та докорінної зміни моделей поведінки, що призводить до розкриття внутрішнього потенціалу особистості.

Під час коучингу відбувається розкриття потенціалу людини, розвиток її професійних та особистих якостей завдяки чому розвиваються нові здібності й навички, які підвищують ефективність роботи та покращують якість життя людини в цілому. Коучинг може бути використано як універсальну технологію, яка дозволяє ефективно працювати на суб'єкт-суб'єктному рівні, тобто вміти керувати собою, своїм станом, своїми ресурсами, допомагати іншим у розвитку особистісного потенціалу, у підвищенні особистої ефективності, розвивати навички комунікації, будувати конструктивні відносини з колегами, які максимально підвищують ефективність вирішення актуальних життєвих завдань тощо [1].

Коуч надихає та спрямовує клієнта на досягнення результату, слухатиме, уточнюватиме та підтримуватиме його. Ефективний коучинг залежить не лише від майстерності фахівця, а й від рівня професійної та особистісної зрілості клієнта. У зв'язку з цим у коучингу вкрай важливо дотримуватися принципу усвідомленості дій, а також відповідальності за результат.

Сер Дж. Вітмор називає такі переваги застосування коучингу в особистісній і професійній діяльності:

- поліпшення продуктивності діяльності: це пріоритетна позиція;
- швидке навчання без відриву від професійної діяльності, причому цей процес надає почуття радості та задоволення;
- поліпшення взаємовідносин у колективі;
- покращення якості життя: поліпшення взаємин і пов'язаний з цим успіх змінюють на краще всю атмосферу на роботі;
- ефективне використання внутрішніх ресурсів людей;
- зростає особиста ефективність клієнта та швидкість його просування до мети;
- висока еластичність і адаптивність до змін [3].

Метою застосування педагогічного коучингу є підвищення якості освітніх послуг і забезпечення конкурентоспроможності педагогічних працівників відповідно до європейських стандартів і найкращих вітчизняних традицій.

Педагогічний коучинг широко розповсюджений в системі післядипломної освіти, тому є сенс детальніше зупинитися на цьому структурному підрозділі освітньої галузі. Назвемо його ключові етапи:

- 1 етап – установа партнерських взаємовідносин між коучем і педагогічним працівником (педагогічним колективом, командою);
- 2 етап – спільне визначення професійних завдань для досягнення конкретної мети;
- 3 етап – дослідження поточної проблеми (ситуації);
- 4 етап – визначення внутрішніх і зовнішніх акмеологічних факторів на шляху до запланованого результату;
- 5 етап – формування й аналіз потенційних можливостей для подолання професійних труднощів, перешкод у розв'язанні проблеми;

6 етап – вибудовування моделі професійно-особистісного зростання, що передбачає вибір конкретних дій і складання плану дій у формі індивідуальної освітньої траєкторії, акмеограми, проєкту розвитку педагогічної майстерності тощо;

7 етап – домовленість про те, що конкретно має бути зроблено до певного терміну і в які терміни. Наступне коучинг-заняття завжди починається з огляду того, що зроблено, чого вдалося досягти і що можна було зробити краще [2].

Тож коучинг не закінчується генеруванням та відбором ідей, а включає ще й спонукання (виклик), планування і контроль (моніторинг) реалізації рішення, оцінку його ефективності. Враховуючи названі вище критерії, можна сформулювати основні завдання педагогічного коучингу: 1) максимізація потенційних можливостей педагогічного працівника або педагогічного колективу;

2) активізація природного потенціалу педагогічного працівника

3) усунення перешкод, у першу чергу, внутрішніх акмеологічних чинників (страхів, припущень, професійних стереотипів, фрустрації тощо) [2].

Результатом послуг освітнього коучингу має стати набуття вчителем нових професійно значущих знань, сформованість сталої акмеологічної мотивації до подальшого вдосконалення педагогічної майстерності в умовах післядипломної освіти із вибором змісту, форми, терміну, параметрів навчання.

І якщо гаслом у наставництві є – «Роби, як я!», у тренінгу – «Не вмієш – навчимо», консультуванні – «Я тобі допоможу», то коучинг – це «Хочу! Можу! Вірю! Роблю! Маю результат!».

Список використаних джерел

1. Сидоренко В.В. Педагогічний коучинг як інноваційна технологія науково методичного супроводу професійно-особистісного розвитку вчителя в системі післядипломної освіти / В.В. Сидоренко // Наукова скарбниця освіти Донеччини. – Донецьк. – 2014. – № 3 (14). – С. 13-19.

2. Нежинська О.О, Тименко В. М. Основи коучингу : навчальний посібник-2017. Режим доступу: // URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/32310359.pdf>.

3. Whitmore John .Coaching for Performance GROWing People, Performance and Purpose Nicholas Brealey Publishing; 3rd edition 12 Mar. 2002.

Науковий керівник: к. п. н., доцент Лещенко І. Т.

Мазур А. Р.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ПЕДАГОГІЧНА СИСТЕМА О.А. ЗАХАРЕНКА

Поспішайте робити добро людям, не припізнитесь.

О. А. Захаренко

Актуальність: згідно з реформою нової української школи, навчання дітей має включати діяльність, за якої дітям має бути приємно навчатись, яка буде мотивувати дітей до нових звершень; ця діяльність має давати учням не лише знання, а й уміння застосовувати їх у подальшому житті. Хороший досвід стосовно такої системи виховання ми можемо знайти в працях Олександра Захаренка.

Виклад: в даній статті було звернено увагу на систему навчання та певні методи виховання, які були створені за часів вчителювання Народного Вчителя – Захаренка Олександра Антоновича.

Олександр Антонович Захаренко – це видатний педагог-гуманіст, Заслужений учитель України, народний учитель, директор Сахнівської школи Корсунь-Шевченківського району Черкаської області.

Олександр Захаренко зробив значний внесок у розвиток вітчизняної педагогіки, залишив класичну теоретико-педагогічну спадщину, адже створив унікальну, відому не лише в Україні,